

האבות המפורסמים של הילדים ממלביה בירושלים ונסו למאבק מישפטי ומעשי כדי למנוע העברת ילדיהם למוסד פחות מוכר

הודעות העירייה היו קצרות: „בנכם לא יוכל להמשיך וללמוד בבית-הספר בית-הילד. עליו לעבור וללמוד בבית-ספר שבמיסגרת הרפורמה.”

למעלה מ-150 הורים ירושלמיים של ילדים בכיתות ז' שקיבלו הודעות אלה התמרמרו: „אנחנו לא רוצים את הרפורמה. יש אצלנו כבר מיוג גלוי ונעדר. הרפורמה רק תפגע בילדים שלנו. אנחנו רוצים שהילדים ימשיכו ללמוד בבית-הילד.”

בית-הספר הירושלמי בית-הילד, השוכן בצידו של גן-הפעמון וליד מלון לורס החדש, הוא אחד מבתי-הספר הידועים והמפורסמים בבירה. במשך השנים הוא הפך למוסד של ממש. בבית-הילד למדו בעשרות השנים האחרונות כימעט כל בני האצולה הירושלמית. עתה לומדים בו בניהם של אותם בנים כשאל שמות כמו אלישר, רקנאטי, נבון ובנבנישתי מצטרפים שמות-מישפחה של סופרים, אנשי רדיו וטלוויזיה, פקידים בכירים ואנשי מימשל. הורי הילדים לא הסכימו לקבל את הגזירה. הם ניסו להילחם, כמו שהאצילות מחייבת, בדרכים תרבותיות. פניות אל ח"כ תמר אשל, ראש אגף-החינוך בעיריית ירושלים, נתקלו בחומה בצורה של סירוב. גם פניות אל ראש-העיר טדי קולק, ידיד אישי של מרבית ההורים ומכר של אחרים, נתקלו בלאו מוחלט.

עיריית ירושלים היא מאמינה גדולה

אבא של יובל
בנבנישתי

אבא של עידו
ברטן

אבא של שאול
אייל

אבא של ירון
פאר

אשר הגיש התנגדות לצו. ההורים טענו באסיפה סוערת שערכו, שמטרת העירייה היא כספית ולא חינוכית: „העירייה מעוניינת לשמור על רווחיו של מלון לורס הסמוך. העירייה לא רוצה שרעש בית-הספר יפריע למלון הקרוב, שהתקרב עוד יותר לבית-הספר, משום שהוא ניבנה תוך חריגות בנייה גדולות. טדי קולק מעוניין יותר בשלוותם של התיירים מאשר ב” חינוכם של ילדי העיר.”

רפי דברה, דובר עיריית ירושלים מכחיש טענות אלה בכל תוקף: „זו טעות ממדי רגת ראשונה. מלון לורס שוכן בגן-הפעמון, שהוא אחד המקומות הרועשים ביותר בירושלים. מדי יום ביומו מתרכזים בגן הפעמון מאות ואפילו ילדים לפעילויות שונות אותן יוזמת העירייה, וזה עושה הרבה יותר רעש מאשר כמה שעות של בית הספר.”

— כל אלה נשלחו עלידי הוריהם לבית-הילד כאילו לא הגיעה כל הודעה, וכאילו לא הועברו כלל לבית-ספר אחר.

ההורים זכו לתמיכה ממקור שלא ציפו לו: מורי בית-הילד. אלה החליטו להמשיך וללמד את התלמידים למרות שהעירייה החליטה שהם אינם לומדים יותר בבית-הילד. המורים לא רצו בסגירת כיתות ז'—ח' בבית-הילד. הם טענו שהעירייה מתכוונת לסגור את כל בית-הספר, וכי סגירת שתי כיתות אלה היא רק תחילת הקץ של בית-הספר.

ראשי מחלקת החינוך של העירייה החליטו להילחם בהורים ובמורים גם יחד. הם שיגרו עובדי עירייה לבית-הספר, ואלה נטלו עימם את הכסאות, השולחנות, לוחות הקיר וכל ציוד הלמידה של כיתות ז'—ח'. ההורים מצאו פיתרון גם לכך. הם השיגו לוח אחר, רכשו אביזרים וכל ילד הביא,

במכונית של האבא שלו, כיסאות, שולחנות, שמיכות וכרים לבית-הספר — כדי שהמורים יוכלו להמשיך וללמד.

שוב הגיעו מכוניות העירייה והפעם הן לקחו את הכיסאות והשולחנות של הילדים, הילדים המשיכו לבוא וניסו ללמוד גם ללא הרהיטים שנקלחו, כשהם יושבים על הריצפה.

טדי קולק החליט לשים סוף למלחמה בין ההורים, שעיימם הוא נפגש בנסיבות חברתיות בארועים שונים, ובין העירייה. היועץ המישפטי של עיריית ירושלים פנה לעזרת בית-המשפט המחוזי בבירה, וביקש את עזרת השופטים. במעמד צד אחד הוציא שופט בית-המשפט המחוזי אליעזר גולדנברג צו נדיר ביותר במערכת כות החינוך והמישפט בארץ. הוא הורה להורים, כשהוא מציין את שם כל אחד מהם בניפרד ואת שם בנם התלמיד, לשלוח את בניהם לבית-הספר בית-הילד עירוני ג', ולאסור עליהם לשלוח את בניהם לבית הילד.

קרב מישפטי

ההורים מוותרו להגיב. הם שכרו את שרותיו של עורך-הדין עלס דוברונסקי,

רהיטים מהבית

כשראו ההורים שהעירייה אינה מוכנה לוותר על העברת ילדיהם מבית-הספר, הם החליטו לקחת את חוק החינוך בידיהם. אורנה אופק, בתם של הצייר אברהם אופק ושל אשתו תלמה, עידו בירמן, בנם של כתב הטלוויזיה עוזי בירמן ושל אשתו עדנה, דוברת הרדיו יובל בנבנישתי, בנם של מי שהיה סגנו ואיש-אמנו של טדי קולק, מירון בנבנישתי, ואשתו שושנה; אביגדור בר-יוסף, בנם של הסופר יוסף בר-יוסף ואשתו חמוטל; רות זוטא, בתם של מי שהיתה דוברת בנקישראל, רמת זוטא, ובעלה דוד.

ורשימת השמות ממשיכה: רוגית מלכה, בתם של הצייר יעקב מלכה ואשתו שרה; ירון פאר, בנם של איש-טלוויזיה דני פאר ואשתו עליזה, נטעלי רדאי, בתם של מוזיקר ועדת החוקר-הביטחון של הר כנסת, אורי רדאי, ואשתו פרנסיס; צבי שיף, בנו של מנכ"ל רשת מלונות-שיף אשתו מישל; שאול אייל, בנם של העירייה תונאי והעסקן אלי אייל ואשתו מרים; עפרה דאוס, בתם של איש-הציבור הירושלמי הידוע גבי דאוס ואשתו עליזה; אסתר טוקטלי, בתם של עורך-הדין ובן-המישפחה המפורסמת, יהושע טוקטלי, ואשתו פנינה

נדר

האצולה

רפי דברה טוען שהעירייה חנכה את גן הפעמון לפני כמה שנים בלבד, ומרחיבה מדי יום ביומו את הפעילות בו. „ההורים פשוט גלחמים באינטגרציה. מפרע לבני האצילים בירושלים שהם יצטרכו ללמוד עם כאלה שלא בדיוק מתגוררים בשכונת היוקרה טלביה. כבר היו דברים כאלה בירושלים, אנחנו נתגבר גם על אלה.”

נציגי ההורים לא טענו שהם אינם רוצים שבניהם ילמדו עם בני שכונות אחרות. הם ידעו שטענה כזו לא תתקבל מהבחינה המישפטית, ובוודאי שלא מהבחינה הציבורית. הם טענו שמכיוון שהרפורמה אינה מופעלת בכל רחבי העיר, יאבדו בניהם, אם ילכו ללמוד במיסגרת חטיבת הביניים, זכויות להתקבל לבתי-הספר התיכוניים כשיגיעו לכיתה ז'. לבתי-הספר התיכוניים יתקבלו תלמידים שאינם חולכים לחטיבת הביניים, ומצטרפים לתוכן כבר בכיתה ט'. ההורים ביקשו מהשופט גולדנברג לבטל את הצו. השופט שמע את טענות שני הצדדים וניסה להציע הצעת פשרה: הי תלמידים יפסיקו לשבת על הריצפה, ויעזבו את בית-הילד. העירייה מצידה תתחייב שלא ייגרמו נזקים לתלמידים בהגיעם לתוכן, וכי הם יוכלו להתקבל לבתי-הספר התיכוניים בהם יתפצלו ללמוד.

ההורים הבינו שהקרב המישפטי אבוד. הם הסכימו להצעת הפשרה של השופט.